

סמוֹך לקבירים הוא בודק באלבטון.⁽²¹⁵⁾
ואלבטון של ארבע על שש הוא שמונה
אמות.⁽²¹⁶⁾

ומקשין: ומודח**א באלבטונא**, כשם שהוא
צורך לבדוק את המערה הראשונה באלבטון,
הא נמי**באלבטונא**. כך יבודק גם את המערה
השנייה באלבטון. ואם כן, שוב עשרים
ותرتתי חווין?⁽²¹⁷⁾

ומשנין: **חדא באלבטונא אמרינן.** תרי
באלבטונא לא אמרינן. רק מערה אחת צריכה
לבדוק באלבטון אבל את המערה השנייה לא
החוירו שיבודק גם אותה באלבטון, לאחר
ולא מצא כלום במערה הראשונה, אלא הוא

מנyi מי הוא התנה של הסיפה?

אי רבי שמעון? הרי עשרים ותرتתי חווין.
לא די לפיו בעשרים אמה אלא הוא צריך
לבודק עשרים ושתיים אמה. שמונה אמות
 לכל מערה, שהרי אורך המערה לרבי שמעון
הוא שמונה אמות, ועוד שש אמות לחצר.

אי רבנן, הסוברים שאורך המערה הוא שש
אמות בלבד, תמני סרי חווין. איןנו צורך
לבודק רק שמונה עשרה אמות, שש לכל
מערה, ושש לחצר!

ומתרצין: **לעולם, רבנן היה.**⁽²¹⁸⁾ ובגון
בדוק**באלבטונא**, שתת המערה הראשונה

216. שהאלבטון של שש על ארבע הוא כמו
אלבטון של חמץ על חמץ, דהיינו תוספת של
שתי אמות על השש. רשב"ם.

והחותס' הקשו עליו, והוכחו שהאלבטון של
שש על ארבע הוא פחת משות שמונה אמות, שהרי
אם נעשה בתחום המלבן של שש על ארבע ריבוע
של ארבע על ארבע, יהיה אלבטונו ארבע אמות
בתוספת של שמונה חומשיים, דהיינו חמץ אמות
ושלשה חומשי אמה. ועתה נוסיף את שתי
האמות הנותרות שנשארו מחמלבן, הריב בסך
הכל שבע אמות ושלשה חומשיים. [ראה ציור
בפניהם התווס'].

עוד, שהרי בהכרח שהאלבטון של חמץ על
חמצ שיתר גודל משל שש על ארבע, שהרי
ריבוע של חמץ על חמץ שטחו עשרים וחמש,
ואילו שעל ארבע שטחו רק עשרים וארבע.
וכhub הפני שלמה, שהחותס' לא תירצוי כלום
ליישב את הגمرا. אולם הרמב"ם בפירוש
המשניות אהלוֹת [טו ג] כתוב, שלפי שהאלבטון
הוא יותר משבע אמות, لكن נקטה המשנה
לחומרא שמונה אמות.

214. ואף על גב שהוריisha כרבי שמעון, הסיפה
כרבנן. רשב"ם. וראה הערכה [215] בשם
הרמב"ן.

215. הרשב"ם מפרש, שאין הכוונה לאלבטון של
המערה עצמה שהיא ארבע על שש לדעת רבנן
שהרי אין קוברים בתחום המערה אלא בכתלים.
אלא הכוונה לאלבטון של הכווך עצמו שארכו
ארבע אמות. דהיינו שהוא אבודק בתחום כתולי
המערה הארכויים שש אמות, באלבטונים, עד
ארבע אמות שהוא אורך הכווך שבתוך הכתלים.
והוא עושה כן כדי לבדוק אם יש שם קברים
נוספים, כי לעיתים הקברים אינם עומדים
בשוראה אחת או שמית אחד קטן והשני אורך. ועל
ידי האלבטון הוא מוצא בקהלות את כולם.

הרמב"ן מפרש בדרך אחרת שלפי התירוץ
זהו כל המשנה כרבנן וכגון שמצד תחילת ארבע
אמות ומצא בהם שני קברים ואחר כך מצד
באלבטון מתחילה הארבע אמות וכשהגע
לשמונה אמות מצא קבר שלishi. והרי זה שייעור
מערה לרaben, שהאלבטון של שש על ארבע הוא
שמונה אמות.